

هیا هو و دیگر هیچ

دربی 97 دو تیم پرتطرفدار پایتخت، امروز در ورزشگاه آزادی و بدون حضور تماشاگران برگزار شد و در نهایت با نتیجه تساوی صفر بر صفر به پایان رسید.

یک بازی سرد و بی روح و کسل کننده که صدای همه فوتبال دوستانی را که از طریق جعبه جادویی به تماشای آن نشسته بودند در آورد.

از روزها قبل دست اندرکاران هر دو باشگاه، بازیکنان و کادر فنی تا می توانستند در مورد این بازی حرف زده و وعده هایی داده بودند.

زمانی که سوت پایان بازی توسط مولود بنیادی فر داور ضعیف این دیدار نواخته شد آه از نهاد همه علاقه مندان در آمد و با بدبینی تمام در اذهان، وعده های داده شده را مرور کردند و به فضای بد حاکم بر فوتبال تأسف خوردند.

فوتبال ایران از نظر تشکیلاتی و باشگاهی و فضای حاکم بر آن، بدترین روزهای خود را می گذراند. از کری خواندن فقط تندی کردن و ناسزا گفتن و دروغ حرف زدنش را یاد گرفته ایم. کری را اصولی و منشأ گرفته از اصول اخلاقی می خوانند تا عاملی برای ایجاد انگیزه در بین بازیکنان جهت ارائه بازی مقتدرانه باشد. کری را می خوانند تا حمایت کامل تماشاگران را جلب نمایند و از آن ها برای افزایش شور و شوق جامعه کمک بگیرند. کری را می خوانند تا توجه خانواده ها و جامعه را به سوی فوتبال جلب کنند و تأثیر گذاری آن در جامعه را به همه نشان بدهند، ولی متأسفانه در این مورد نیز مدیران فوتبالی ما به جاده خاکی می زنند و خود عاملی برای بداخلاقی ها و بدآموزی ها می شوند.

دوستی می گفت: "از دربی پایتخت بدم می آید. از کسانی که در مورد آن گنده گویی می کنند و بی دلیل به آن حساسیت می بخشند، متنفرم، از مدیران ورزشی که پهلوان پنبه اند و طرحی برای بهبود اوضاع ندارند، آزرده خاطر. فوتبال را درمانده کرده و زمین گیر نموده اند و تا زمانی که این قبیل افراد بر فوتبال ما حکومت می کنند، نباید انتظاری برای بهبود اوضاع داشته باشیم".

این دربی گذشت. مسلماً در دربی های بعدی نیز چیزی تغییر نخواهد

کرد. چرا که ادامه این وضع، گویا ضامن بقای برخی ها به حساب می آید. آن ها اجازه تغییر در ساختارها را نخواهند داد. آن ها از آشفتگی ها و بی برنامهگی ها بیشترین و بالاترین نفع ها را می برند.

فوتبال نیاز به یک جراحی کامل توسط یک جراح متبحر دارد. در شرایط فعلی امیدی برای بهبودی حال و روز آن وجود ندارد. یا حق